

Umrlea je casna Damijana Mila Zoric

luni, 14 februarie 2011

20. sije nja 2011. godine našega spasa, dragi Bog pozva k sebi našu asnu sestru Damijanu, koja je, kako znamo, zajedno s asnom Gracijom, Anitom i Firminom djelovala u našoj misiji u Ravniku.

Vijest o sprovodu je stigla do mene u zadnji as tako da je trebalo u isti mah krenuti u Dubrovnik. Hvala Bogu, stigli smo tamo pola sata prije ukopa. Ja i moj otac. U velikom mnoštvu koje je došlo otpratiti Damijanu, susreli smo i župnika iz Lupaka, koji je, kako kaza, doputovao s gospodinom Šoferom, fotografom iz Ravnika. Oni su ostali nakon ukopa i na Misi zadušnici, na kojoj im se pridružio naš fra. Mario Juriši . U velikoj žalosti koja je pogodila sestre iz Dubrovnika mogli smo pro itati i koju suzu zahvalnicu što smo došli iz daleke Rumunjske, koju je Damijana toliko voljela. Tako er, zahvalile su se i za buket cvije a kojeg je poslao vl . Patašan.

Istina je da ovjek skoro sve ima od svojih roditelja: prve korake, prve rije i, prvi osmijeh, prvu molitvu…Zato se nekada roditeljima ljubila ruka. Damijana je za mnoge iz Hrvatske i iz karaševskih sela bila prava majka u duhovnom smislu. Zato joj je toga dana grob postao malo hodo asni ko mjesto. Kaže se da roditelji dok su živi rade, a kad odu kod Boga onda mole i zagovaraju za nas.

Puno puta, mi ljudi, pogrešno nazivamo neke stvari. Na primjer, nazivamo Gospodom ili Gospodinom onu osobu koja je ista, lijepo obu ena i lijepo govori. Medutim, kao kršani znamo da je prava gospoda: majka, odgojiteljica, životvorka, moliteljica, utješiteljica, u iteljica, žena koja ne ostavlja i ne ubija svoju djecu nego ih cijenom svake žrtve voli i uva. Zato takve gospode puno puta imaju ispucane žuljeve, grbava le a, bolesne noge i drhtave ruke. Sve je to od srpa, motike, lopate, metle, zima i vru ina koje su podnosile iz ljubavi prema nama. Ako su takvi ljudi još živi, onda njihove ruke ne smiju ostati bez korke kruha, njihova le a bez meke postelje, a ako su kod Boga kao što je i Damijana, ne smiju biti bez naših molitvi i svetih Misa zahvalnica!

Neka joj bude laka Hrvatska zemlja!
Dr. theol.

Davor Lucacela